Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 785/2004,**

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

lentoliikenteen harjoittajia ja ilma-alusten käyttäjiä koskevista vakuutusvaatimuksista

(EUVL L 138, 30.4.2004, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M2**	Komission asetus (EU) N:o 285/2010, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2010	L 87	19	7.4.2010
►**M3**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1243, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019	L 198	241	25.7.2019

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 5, 9.1.2020, s. 7 (785/2004)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 785/2004,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004,

lentoliikenteen harjoittajia ja ilma-alusten käyttäjiä koskevista vakuutusvaatimuksista

1 artikla

Tavoite

1. Tämän asetuksen tavoitteena on vahvistaa vakuutuksia koskevat vähimmäisvaatimukset lentoliikenteen harjoittajille ja ilma-alusten käyttäjille matkustajien, matkatavaroiden, rahdin ja kolmansien osapuolten osalta.

2. Postikuljetusten osalta noudatetaan asetuksessa (ETY) N:o 2407/92 ja jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa asetettuja vakuutusvaatimuksia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin lentoliikenteen harjoittajiin ja ilma-alusten käyttäjiin, jotka lentävät sellaisella jäsenvaltion alueella, johon sovelletaan perustamissopimusta, tai edellä tarkoitetulle alueelle, alueelta pois tai alueen yli.

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

a) Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 tehdyn kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen 3 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin valtion ilma-aluksiin;

▼C1

b) lennokkeihin, joiden suurin hyväksytty lentoonlähtömassa on alle 20 kg;

▼B

c) jaloilta lähteviin lentolaitteisiin (moottoroidut varjoliitimet ja riippuliitimet mukaan luettuina);

d) kiintopalloihin (jotka on kiinnitetty köysin);

e) leijoihin;

f) laskuvarjoihin (nousuvarjot mukaan luettuina).

▼C1

g) ilma-aluksiin, mukaan lukien liitimet, joiden suurin hyväksytty lentoonlähtömassa on alle 500 kg, sekä ultrakevyisiin lentokoneisiin, joita

— käytetään muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen, tai

▼B

— käytetään paikalliseen lennonopetukseen, johon ei liity kansainvälisten rajojen ylittämistä,

siltä osin kuin on kyse tämän asetuksen mukaisista velvoitteista vakuuttaa sodan ja terrorismin varalta.

▼B

3. Tämän asetuksen soveltamisen Gibraltarin lentoasemaan ei katsota vaikuttavan Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudelliseen asemaan sen alueen suvereniteettia koskevassa riita-asiassa, jolla lentoasema sijaitsee.

4. Tätä asetusta ei sovelleta Gibraltarin lentoasemaan, ennen kuin Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministerien yhteisellä julkilausumalla 2 päivänä joulukuuta 1987 sovitut järjestelyt on otettu käyttöön. Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset ilmoittavat neuvostolle päivämäärän, jolloin nämä järjestelyt otetaan käyttöön.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’lentoliikenteen harjoittajalla’ lentoliikenneyritystä, jolla on voimassa oleva liikennelupa;

b) ’yhteisön lentoliikenteen harjoittajalla’ lentoliikenteen harjoittajaa, jolla on asetuksen (ETY) N:o 2407/92 mukainen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva liikennelupa;

c) ’ilma-aluksen käyttäjällä’ henkilöä tai yhteisöä, joka ei ole lentoliikenteen harjoittaja mutta jolla on ilma-aluksen käyttöä tai toimintaa koskeva jatkuva todellinen määräämisvalta; luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka nimiin ilma-alus on rekisteröity, oletetaan olevan sen käyttäjä, jollei kyseinen henkilö voi osoittaa ilma-aluksen käyttäjän olevan joku muu;

d) ’lennolla’
— matkustajien ja käsimatkatavaroiden osalta kuljetusta ilma-aluksella ilma-alukseen nousu ja siitä poistuminen mukaan luettuina,

— rahdin ja ruumaan menevän matkatavaran osalta matkatavaroiden ja rahdin kuljetusta siitä hetkestä, jona matkatavara tai rahti annetaan lentoliikenteen harjoittajan huostaan siihen saakka kun tavara toimitetaan siihen oikeutetulle vastaanottajalle,

▼C1

— kolmansien osapuolten osalta ilma-aluksen käyttöä siitä hetkestä, jona sen moottorit käynnistetään rullausta tai varsinaista lentoonlähtöä varten, siihen hetkeen, jona ilma-alus on maassa ja sen moottorit on kokonaan pysäytetty; lisäksi sillä tarkoitetaan ilma-aluksen liikuttamista hinaavilla tai työntävillä ajoneuvoilla tai voimilla, joilla ilma-alus tyypillisesti liikkuu tai nousee, erityisesti ilmavirtauksilla;

▼B

e) ’erityisillä nosto-oikeuksilla’ Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemiä erityisiä nosto-oikeuksia;

f) ’suurimmalla hyväksytyllä lentoonlähtömassalla (MTOM)’ lentoonlähtömassaa, joka vastaa kullekin ilma-alustyypille sen lentokelpoisuustodistuksessa ilmoitettua määrää;

g) ’matkustajalla’ henkilöä, joka on lennolla mukana lentoliikenteen harjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän suostumuksella, lukuun ottamatta lennolla työssä olevia ohjaamo- ja matkustamomiehistön jäseniä;

h) ’kolmannella osapuolella’ luonnollista tai oikeushenkilöä, joka ei ole matkustaja eikä kuulu lennolla työssä olevaan ohjaamo- tai matkustamohenkilöstöön;

▼C1

i) ’kaupallisella lennolla’ korvausta ja/tai vuokraa vastaan suoritettavaa lentoa.

▼B

4 artikla

Vakuutusperiaatteet

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetuilla lentoliikenteen harjoittajilla ja ilma-alusten käyttäjillä on oltava tämän asetuksen mukainen vakuutus, joka kattaa niiden nimenomaan ilmailusta syntyvän korvausvastuun matkustajien, matkatavaroiden, rahdin ja kolmansien osapuolten osalta. Vakuutettuihin riskeihin on sisällyttävä sotatoimet, terrorismi, kaappaus, tuhotyöt, ilma-aluksen laiton haltuunotto ja sisäiset levottomuudet.

2. Lentoliikenteen harjoittajien ja ilma-aluksen käyttäjien on varmistettava, että vakuutusturva on voimassa jokaisella lennolla, olipa käytetty ilma-alus niiden käytössä omistajuuden tai minkä tahansa muotoisen vuokrasopimuksen perusteella tai yhteisten tai franchise-toimien, yhteisten reittitunnusten käytön taikka minkä tahansa muun samanluontoisen sopimuksen perusteella.

3. Tällä asetuksella ei rajoiteta korvausvastuusääntöjä, jotka johtuvat

— kansainvälisistä yleissopimuksista, joiden jäseniä jäsenvaltiot ja/tai yhteisö ovat,

— yhteisön oikeudesta, ja

— jäsenvaltioiden kansallisista laeista.

5 artikla

Noudattaminen

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen lentoliikenteen harjoittajien ja tarvittaessa ilma-alusten käyttäjien on osoitettava, että ne noudattavat tässä asetuksessa säädettyjä vakuutusvaatimuksia, toimittamalla asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vakuutustodistuksen tai esittämällä muuta näyttöä voimassa olevasta vakuutuksesta.

2. Tässä artiklassa ’asianomaisella jäsenvaltiolla’ tarkoitetaan jäsenvaltiota, joka on myöntänyt liikenneluvan yhteisön lentoliikenteen harjoittajalle, tai jäsenvaltiota, jossa ilma-aluksen käyttäjän ilma-alus on rekisteröity. Muiden kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittajien ja niiden ilma-alusten käyttäjien osalta, jotka käyttävät yhteisön ulkopuolella rekisteröityä ilma-alusta, ”asianomaisella jäsenvaltiolla” tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, johon tai josta lennot suoritetaan.

3. Poiketen siitä mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joiden yli lennetään, voivat vaatia, että 2 artiklassa tarkoitetut lentoliikenteen harjoittajat ja ilma-aluksen käyttäjät esittävät näyttöä tämän asetuksen mukaisesta voimassa olevasta vakuutuksesta.

4. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajan ja yhteisössä rekisteröidyn ilma-aluksen käyttäjän osalta vakuutusta koskevan näytön esittäminen 2 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon on kaikkiin jäsenvaltioihin nähden riittävä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 6 kohdan soveltamista.

5. Poikkeuksellisissa tapauksissa, kun vakuutusmarkkinoilla on häiriöitä, komissio voi päättää 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti aiheellisista toimenpiteistä 1 kohdan soveltamiseksi.

▼B

6 artikla

Vakuutus matkustajia, matkatavaroita ja rahtia koskevan korvausvastuun varalta

1. Matkustajia koskevan vähimmäisvakuutusturvan on oltava 250 000 erityistä nosto-oikeutta matkustajaa kohden. Ilma-aluksilla, joiden suurin hyväksytty lentoonlähtömassa on enintään 2 700 kg, liikennöitävien muiden kuin kaupallisten lentojen osalta jäsenvaltiot voivat asettaa vähimmäisvakuutusturvalle alemman tason edellyttäen, että turva kattaa kuitenkin vähintään 100 000 erityistä nosto-oikeutta matkustajaa kohden.

▼M2

2. Matkatavaroita koskevan vähimmäisvakuutusturvan on oltava 1 131 erityistä nosto-oikeutta matkustajaa kohden kaupallisilla lennoilla.

3. Rahtia koskevan vähimmäisvakuutusturvan on oltava 19 erityistä nosto-oikeutta kilogrammaa kohden kaupallisilla lennoilla.

▼B

4. Mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, ei sovelleta yhteisön ulkopuolisten lentoliikenteen harjoittajien ja yhteisön ulkopuolella rekisteröityjen ilma-alusten käyttäjien lentoihin jäsenvaltioiden alueen yli, ellei lentoihin kuulu laskeutuminen tälle alueelle tai lentoonlähtö tältä alueelta.

▼M3

5. Siirretään komissiolle valta antaa 8 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja arvoja, jos asiankuuluvien kansainvälisten sopimusten muutokset sitä edellyttävät.

▼B

7 artikla

Vakuutus kolmansia osapuolia koskevan korvausvastuun osalta

1. Kolmansia osapuolia koskevan vähimmäisvakuutusturvan on kutakin onnettomuutta kohden oltava kaikkien ilma-alusten osalta seuraava:

Luokka	MTOM (kg)	Vastuuvakuutuksen vähimmäismäärä (miljoonaa erityistä nosto-oikeutta)
1	< 500	0,75
2	< 1000	1,5
3	< 2700	3
4	< 6000	7
5	< 12000	18
6	< 25000	80
7	< 50000	150
8	< 200000	300
9	< 500000	500
10	≥ 500000	700

Jos jonkin lentoliikenteen harjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän saatavilla ei jossain vaiheessa ole onnettomuuskohtaista vakuutusturvaa kolmansille osapuolille sodan tai terrorismin vuoksi aiheutuvien vahinkojen varalta, kyseinen lentoliikenteen harjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä voi täyttää vakuutuksen ottamista koskevan velvoitteensa ottamalla

▼B

vakuutuksen kokonaismäärän perusteella. Komissio seuraa tiiviisti tämän säännöksen soveltamista varmistaakseen, että kyseinen kokonaismäärä on vähintään samansuuruinen kuin taulukossa esitetty asianomainen määrä.

▼M3

2. Siirretään komissiolle valta antaa 8 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja arvoja, jos asiankuuluvien kansainvälisten sopimusten muutokset sitä edellyttävät.

▼B

8 artikla

Noudattamisen valvonta ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetut lentoliikenteen harjoittajat ja ilma-alusten käyttäjät noudattavat tätä asetusta.

2. Sovellettaessa, mitä 1 kohdassa säädetään ja rajoittamatta 7 kohdan soveltamista asianomaiset jäsenvaltiot voivat pyytää todisteita tässä asetuksessa säädettyjen vakuutusvaatimusten noudattamisesta, kun kyseessä ovat muiden kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittajien ilma-alusten tai yhteisön ulkopuolella rekisteröityjen ilma-alusten suorittamat ylilennot, joihin ei liity laskeutumista mihinkään jäsenvaltioon tai lentoonlähtöä mistään jäsenvaltiosta, sekä mainitunlaisten ilma-alusten jäsenvaltioihin muussa kuin liikennöintitarkoituksessa suorittamat välilaskut.

3. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa pyytää lentoliikenteen harjoittajalta, ilma-aluksen käyttäjältä tai asianomaiselta vakuuttajalta lisätodisteita.

4. Tämän asetuksen rikkomisesta aiheutuvien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

5. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien osalta näihin seuraamuksiin saattaa sisältyä liikenneluvan peruuttaminen ottaen huomioon yhteisön oikeuden asiaankuuluvat säännökset ja niitä noudattaen.

6. Muiden kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittajien osalta ja yhteisön ulkopuolella rekisteröityjen ilma-alusten käyttäjien osalta seuraamuksiin saattaa sisältyä jäsenvaltion alueelle laskeutumisen epääminen.

7. Jos jäsenvaltiot eivät pidä tämän asetuksen edellytyksiä täyttyneinä, ne eivät saa päästää ilma-alusta lähtemään ennen kuin asianomainen lentoliikenteen harjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä on esittänyt näyttöä tämän asetuksen mukaisesta riittävästä vakuutusturvasta.

▼M3

8 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 26 päivästä heinäkuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 6 artiklan 5 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼M3

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 5 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([1]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 6 artiklan 5 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

▼B

9 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 ([2]) 11 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen ja 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M3

_____

▼B

4. Komissio voi lisäksi kuulla tässä artiklassa tarkoitettua komiteaa mistä tahansa tämän asetuksen soveltamiseen liittyvästä asiasta.

10 artikla

Kertomus ja yhteistyö

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamista koskevan kertomuksen viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2008.

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

2. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisesta.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.